

24. Rumelhart, D. E., Smolensky, P., McClelland, J. L. és Hinton (1986): SCHEMATA AND SEQUENTIAL THOUGHT PROCESSES IN PDP MODELS. In: McClelland, J. L. és Rumelhart, D. E. (1986): PARALELL DISTRIBUTED PROCESSING. Vol. 2. Cambridge, MIT Press, 7–58., erről lásd: Pléh Csaba (1993): WAS WITTGENSTEIN A CONNECTIONIST, AFTER ALL? In: Casati, R. és White, G. (szerk.): PHILOSOPHY AND THE COGNITIVE SCIENCES. Kirchberg, Austrian Ludwig Wittgenstein Society, 419–425. A

másik felfogásra pedig Fodor, J. A. (1983): THE MODULARITY OF MIND. Cambridge, MIT Press.

25. Dennett, D. (1990): THE INTERPRETATION OF TEXTS, PEOPLE AND OTHER ARTIFACTS. *Philosophy and Phenomenological Research*, 1, Supplement, 177–194. (Magyarul lásd számunkban.) Gould, J. A. (1990): A PANDA HÜVELYKUJJA. Európa. Gould, J. A. (1991): BULLY FOR BRONTOSAURUS. New York, Norton.

Rába György

ADÓBEVALLÁS

Nyílt kártyákkal játszik Hivatal úr
adott nekem bár szűk határidőt
gyeplőjén esettebbre alakul
számadásom miként színe előtt
az Úrnak ím vallomásom a lista
körmöljem mint babitsos vagy adysta

Fő nyereségem a rigó a pöttyös
mellényű énekes fölbukkanása
ahogy férgeket kotorászva röpdös
a beteg meggyfán benzingőz ragálya
sujtott városban ablakom alatt
csak ez számít a ritka pillanat

Elismerem érte is tartozom
szeme párás haján liszt évre év
mégis csikó dobog bordáimon
ha csak két ráncát mosoly húzza szét
s álmatlan forgolódom mintha másnap
még nyílna kapu neki a világnak

Gunyoros ajkbiggyesztéssel palástolt
és egyre gyakoribb kosarakért én
leírhatom a szégyent ez is kiadás volt
a férfisors rablókalandja végén
s adóelőlegnek tekinthetem
a vizes borogatást szívemen

A megtagadott útleveleket
fenyegetést végzett munkára lásd
főnök címszót nyakamra ültetett
herét mindezt mint költséglevonást
leírom és ítéljen a hatóság
kicsoda kiben tisztelje adósát

LESHELYEMRŐL

Az ablakpárkányra alulról
meredtem mert még föl nem értem
rövid lévén hozzá a törzsem
igencsak kurta még a létem
annál érdekesebb a látvány
szemem előtt menetelésük
keménykalap mintegy zsinóron
puhahalap billegve rézsút
micisapka az égre döfve
s de szép ahogy széles flórenci
s kísérője szürke cylinder
párosan szalontáncát lejti
ám legszebb mégis a födetlen
gesztenye fürtök lobogása
amint szememnek láthatatlan
orkán sudarát gyúri rázza
s ahogy telek sarkát tiporva
nyarak toltak mind magasabbra
többé nemcsak a fejfedőkre
láttam azt is mi van alatta
egy meg két vízszintes vonáshoz
társul néhány hosszanti árok
egymástól alig különböztek
leshelyemből az arra járók
eltelnie több évtizednek
kellett ahhoz hogy fölfedezzem
ott tévelygek mind tétovábban
földrésznyi mozgó rengetegben
kiáltozom azóta is csak
merre van a sűrű kiútja
vagy hogy érkezzen hegyimentő
s az emberek közül kihúzna